

Sygn. akt IV KK 412/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Danuta Bratkrajc

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Grzegorza Krysmanna
w sprawie **A. D.**

obwinionego z art. 97 kw i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 4 września 2019 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w C.

z dnia 13 marca 2018 r., sygn. akt II W (...),

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w
C. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w C., wyrokiem nakazowym z dnia 13 marca 2018 r., sygn. II W (...), uznał A. D. za winnego dwóch wykroczeń z art. 97 k.w. i jednego z art. 96 § 1 k.w., polegających na kierowaniu w dniu 12 lutego 2018 r. w C. samochodem

marki A. o nr. rej. (...), nie zastosowując się do obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa, korzystając z telefonu komórkowego wymagającego trzymania w ręku słuchawki oraz kierowaniu pojazdem z usterkami technicznymi w postaci braku sygnału dźwiękowego i braku podświetlenia tylnej tablicy rejestracyjnej. Sąd na podstawie art. 97 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył A. D. łącznie karę miesiąca ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się z dniem 26 kwietnia 2018 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na niekorzyść obwinionego. Prokurator Generalny zarzucił wyrokowi nakazowemu rażące i mające wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszenie prawa materialnego, a mianowicie; art. 97 § 1 k.w., art. 96 § 1 k.w., art. 9 § 1 k.w., poprzez wymierzenie obwinionemu, na podstawie art. 97 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w., za popełnienie przypisanych mu wykroczeń z art. 97 § 1 k.w. i art. 96 § 1 k.w., łącznie kary jednego miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, w sytuacji gdy podstawą wymierzenia kary powinien być przepis art. 96 § 1 k.w., który przewiduje najsurowszą karę, a nadto żaden z naruszonych przez obwinionego przepisów Kodeksu wykroczeń możliwości wymierzenia kary ograniczenia wolności nie przewiduje.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest w stopniu oczywistym zasadna. Art. 9 § 2 k.w. stanowi, że jeżeli jednocześnie orzeka się o ukaraniu za dwa lub więcej wykroczeń, wymierza się łącznie karę w granicach zagrożenia określonych w przepisie przewidującym najsurowszą karę. Spośród wykroczeń przypisanych obwinionemu najsurowszą karę przewiduje art. 96 § 1 k.w., a nie przyjęty

za podstawę wymiaru kary art. 97 k.w. Ponadto, żaden z tych przepisów nie przewiduje możliwości wymierzenia kary ograniczenia wolności – art. 96 § 1 k.w. mówi o zagrożeniu karą grzywny bez określenia jej limitu, a art. 97 karą grzywny do 3 000 złotych albo karą nagany.

W tym stanie rzeczy w zaskarżonym wyroku doszło do rażącego naruszenia wskazanych przepisów Kodeksu wykroczeń w części, w jakiej stanowiły one podstawę wymiaru kary. Konieczne stało się uchylenie zaskarżonej części wyroku i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, w trakcie którego uwzględni on treść przepisów 96 § 1 k.w., art. 97 k.w. i art. 9 § 2 k.w.